

ши в рідній Данії, він освоївся на різних континентах – Північній і Південній Америці, Африці, Азії. Щоправда, фільми, зняті далеко від Данії, менш відомі. Зате зняті в рідних просторах, викликають живий інтерес у шанувальників серйозного кіно.

Схильність Аугуста до психології, до філософських поглядів на життєве призначення людини, творення акторської магії, невтомність у роботі й творча продуктивність споріднюють його з Бергманом. Його цікавить те, що відбувається перед камерою. «У нас є кімната, де, якщо ми справді вправні, ми можемо створити кілька секунд магії, яку ви ніколи не зможете створити знову. І я думаю, що це дуже захоплююче».

Ця властивість кіно спонукає його продовжувати працювати та схвалювати нові проекти. «Я отримав чимало нагород, і це веселі поплескування, але для мене найцікавіше, коли відбувається та магія. Я б не сказав, що живу цим, але це для мене кульмінація в роботі, і найбільше задоволення – передавати це глядачеві».

Життя, й особливо кінематограф, зазнає постійних змін. «Років 15–20 тому, – пояснює режисер, – було набагато простіше знайти гроші на фільми, які мене цікавлять. Сьогодні великі кіностудії вкладають гроші лише у великі блокбастери, де немає людських стосунків. Тому я вважаю, що це дуже добре і важливо, якщо стрімінгові компанії, такі як Netflix, намагаються знімати фільми, навіть повнометражні художні фільми, які мені подобаються»⁵.

Він схильний до самоаналізу і здатний критично переосмислити свої помилки. Книгу «Щасливчик Пер» Хенріка Понтоппідана, написану в 1905 році, прочитав давно, і тоді відчув її вплив. «Потім я повернувся до неї і зрозумів, що це міг би бути хороший фільм, але я думаю, що я не був до цього морально готовий. Це була дуже важка і складна тема, і я думаю, що мав до неї дозріти. Мене зацікавив складний характер головного героя, який ніби віддзеркалював мою власну молодість, і я відчув себе пов'язаним із цим»⁶.

Фільм «Щасливчик Пер» (2018, Данія) порушує важливу особистісну проблему: як творчу силу, що розриває вас і яку ви повинні використовувати, примирити зі стосунками, де є інші люди, які залежать від вас, – наприклад, у шлюбі. Іншими словами, як поєднати роботу з особистим життям? Білле Аугусту нелегко збалансувати ці дві речі. Він не поділяє думку Карен Бліксен про те, що художник повинен обирати між роботою та коханням. Навпаки, тепер він переконаний, що його шлюб сприяє його роботі. «Для мене мої стосунки означають, що є баланс. Кіноіндустрія може надзвичайно заглибити, і для мене важливо, аби було щось, що тягне в інший бік і тримає мене на землі».

Він двічі одружувався. Перша дружина – Пернілла (в шлюбі у 1991–1997), друга – Сара-Марі Мальта (в шлюбі з 2012), в нього шестеро дітей.

Звісно, щоб охопити все творче надбання данського режисера, зрозуміти всі смислові нюанси, треба писати не статтю, а книгу. Книги про нього, до речі, вже є в Данії: «Біллі Аугуст розповідає про своє життя і свої фільми Енн Уолден Ретінг» (1993) та книга Нельса Фріда-Нельсена «І портрет на півдні» (2004). Режисер випробовує себе в різних жанрах, не боїться й комерційного кіно, як у випадку з коротким серіалом «Граф Монте-Крісто». Зацікавлені глядачі чекають на його нові фільми.

⁵ Там само

⁶ Там само.

Дар'я Легейда: багатогранність

Акторка театру і кіно Дар'я Легейда.
Фото з відкритих інтернет-джерел.

Українська акторка театру і кіно Дар'я Легейда (н. 1993, Одеса) з п'ятирічного віку займалася хореографією (хореографічна школа, Київська балетна академія), брала участь у конкурсах. І нині вона цінує цей досвід: «Танці подарували мені витримку, витривалість, впевненість і віру в себе. Всі ці якості мені стали дуже у пригоді, коли я почала акторську кар'єру. Але, мабуть, найбільша нагорода від занять танцями на сьогодні – це неймовірна пластичність, яку я розвинула за стільки танцювальних років»¹. 2015 року вона закінчила акторське відділення в КНУТКіТ ім. І. Карпенка-Карого (курс Станіслава Мойсеева). Після цього і по сьогодні працює в Національному театрі ім. І. Франка. Першими кроками в її акторській кар'єрі стали телесеріали – втілювати образи своїх ровесниць (переважно у мелодрамах) з її вмінням, багаторічним професійним вишколом і неабиякими здібностями не становило труднощів. Додавши до цих рис відповідальне ставлення до роботи, отримуємо постать ідеальної акторки. Популярність не забарилася – вона прийшла з появою короткого серіалу «Артистка» Семена Горова (2017, чотири серії), де Дар'я Легейда зіграла головну роль – сердечну й талановиту ді-

¹ Дар'я Легейда: «Аби потрапити в «Крашанку» я проявила ініціативу». Оксана Гончарук. 9.05.2024. <https://tykyiv.com/intervyu/daria-legeida-abi-p.otrapiti-v-krashanku-ia-proiavila-initsiativu/>

вчину Ніку, вихованку дитячого будинку, якій не таланить вступити до театального вишу через заздрість бездарної подружки, яка чинить їй каверзи, тоді як Ніка, всупереч цьому, зберігає вірність їхній тривалій дружбі. Зрозуміло, що серіальний потік спонукає його виробників виявляти невичерпну фантазію в зображенні зла як невід'ємної якості людської природи, широкими мазками змальовувати його, аби викликати побільше емпатії до героїні, проти якої це зло чиниться. Але тут вони домагаються зворотного ефекту, бо виникає підозра, що героїня або недалека, або нездатна відрізнити щирість від обману, легко піддається маніпуляціям. На додачу, автори серіалу змусили Ніку проходити випробування любов'ю, і тут їй знову не позаздриш, бо вона опинилася перед вибором, де немає вибору. Акторка балансує між проявами нервових стресів і акторської стриманості. Того року Дар'я була задіяна у шести проєктах, і в чотирьох ролях були головними, зокрема, в багатосерійних телестрічках «Спокуса» і «Спокуса-2» (режисери Ігор Забара і Сергій Терещук). Серед інших її робіт – ролі у серіалах «Кріпосна», «Колір помсти». Нині в театрі у Дар'ї в діючому репертуарі чимало ролей: Хава («Поминальна молитва»), Кішка-хромоножка («Джельсоміно в країні брехунів»), Ен Дівер («Всі мої сини»), Лола (мюзикл «Співай, Лоло, співай!», що базується на знаменитому фільмі Джозефа Штернберга «Голубий ангел», 1929), Сюзанна («Весілля Фігаро»). Крім активного професійного життя, акторка займається благодійництвом: підтримувала дітей з особливими потребами, допомагала фінансово притулкам для бездомних тварин.

Дар'я розповіла в інтерв'ю, що з початком повномасштабного вторгнення «приходить розуміння й усвідомлення факту, що ти живеш зараз, робиш свою справу, тільки завдяки тим людям, які нині віддають свої життя і захищають нас. Тобто твоє життя апріорі вже на святій, але крові. І це розуміння набуває ваги, воно цементується. Воно дуже болісне, воно нестерпне»². Дар'я Легейда переживає і за чоловіка – актора Дмитра Сову – і за батька – Анатолія Легейду, які служать у ЗСУ. Але вона не засуджує тих, хто не пішов захищати свою країну. «Я знаю, як важко родичам і близьким тих, хто боронить нашу країну в лавах ЗСУ. Дуже важко. Завжди будуть ті, чий близький на передовій, і ті, чий – в тилу. Ті, хто залишився, і ті, хто поїхав за кордон. Це є фактом, який нікуди не зникне. Але він не має стати тим, що розділить наше суспільство», – вважає вона³. Дмитро Сова розповів, що дружина активно волонтерить. «Тричі на тиждень з дівчатами допомагає у госпіталах пораненим. Спілкується з хлопцями, розносить продукти. Найчастіше – в Інституті ортопедії і травматології. Там багато поранених, яким важко пересуватися, тому зайві руки дуже необхідні»⁴.

2 Держаться помогает уважение к выбору. Актриса Дарья Легейда рассказала, как война изменила жизнь ее семьи. 15.12.2024. <https://kanal.dim.tv/ru/derzhatsya-pomogaet-uvazhenie-k-vyboru-aktrisa-darya-legejda-rasskazala-kak-vojna-izmenila-zhizn-ee-semi/>
3 РБК. 1 липня 2024. https://www.rbc.ua/rus/styler/zirka-kriposnoyi-chesno-vidpovila-shcho-dumae-1719839067.html#goog_rewarded
4 https://tsn.ua/ukrayina/aktor-viyskoviy-dmitro-sova-vidpoviv-chomu-yogo-druzhina-ne-mozhe-piti-na-front-potribna-operaciya-2459047.html#google_vignette

Дар'я Легейда – Сюзанна, Олексій Богданович – граф Альмавіва у виставі «**Весілля Фігаро**» за Бомарше. Режисер Юрій Одинокій. Національний театр ім. І. Франка.

Дар'я Легейда у виставі «**Джельсоміно у країні брехунів**» за казкою Джанні Родарі. Режисерка Діана Айше. Національний театр ім. І. Франка.

Олексій Яровенко, Дар'я Легейда, Станіслав Боклан під час знімань серіалу «**Артистка**». Режисер Семен Горов, 2017. Фото з відкритих інтернет-джерел.

2024 року в прокаті йшла сімейна комедія Тараса Дударя «Кращанка», де Дар'я Легейда зіграла одну з головних ролей – молодшу доньку Івана Забіяки. Природна гра й витонченість дають підстави вважати її однією з найперспективніших акторок.

За матеріалами з відкритих інтернет джерел.